

[Peter Hansen-Nord]

re vigtigt, at den danske energisektor forbereder sig på de elementer, der ligger i det europæiske energicharter. Der skal med andre ord fjernes hegnsplæ og tænkes nye tanker om, hvordan man mest hensigtsmæssigt organiserer sig – ikke hvis, men når liberaliseringen i den europæiske energisektor føres ud i livet.

Venstre er klar over, at alle aktører på det danske energimarked har diskuteret dette problem igennem de senere år, og vi har fortsat tillid til, at selskaberne selv i god tid finder de nye organisatoriske løsninger, der kan matche disse EF-udfordringer.

Elbesparelser er et vigtigt element i en omkostningsfri energipolitik, og det er meget vigtigt, at vi gør det fordelagtigt både for industri og for forbrugere at vælge henholdsvis energibesparende processer og husholdningsapparater. Her vil det hjælpe meget på Danmarks konkurrenceevne i EF, at SAVE-programmet vil fastlægge nogle fælles besparelsesinitiativer og energieffektiviseringer.

Herhjemme eksisterer stadig væk nogle uudnyttede muligheder for at spare på energien, selv om vi er langt fremme set i europæisk sammenhæng. Det er glædeligt, som jeg har nævnt tidligere, at dansk industri og landbrug m.fl. selv iværksætter initiativer til gennemførelse af sådanne energieffektiviseringer og -besparelser. I denne forbindelse, som det har været nævnt tidligere – jeg gjorde det ikke – bør også nævnes, at staten nu langt om længe går foran og sammen med amter og kommuner iværksætter energibesparelseskampagner inden for den offentlige sektor.

Vedrørende el- og varmeplanlægning er dette område delvis blevet behandlet og vil også yderligere blive behandlet i beslutningsforslag nr. B 55, og jeg vil derfor ikke gøre dette afsnit særlig langt, men blot hæfte mig ved, at Danmarks energiforsyning så småt er ved at opnå den alsidighed i brændselsvalg, som den danske energipolitik har forudsat siden den første oliekrise i 1973.

Vi har nu en række brændsler såsom kul, naturgas, biobrændsler og vindmøller at kombinere med, således at vores afhængighed af et enkelt brændsel er formindsket ganske betydeligt.

Vi har ligeledes været i stand til at udvikle en række avancerede teknologier på samtlige fire brændselstyper, som i dag og fremover

giver store eksportmuligheder. Det må derfor være en af vore fornemme opgaver, at vi stadig væk fastholder et tilpas stort hjemmemarked for disse fire brændsler, således at vi bevarer interessen for stadig at kunne udvikle disse teknologier.

Ganske kort om olie- og gasproduktionen herhjemme vil jeg sige, at det er opløftende at se, hvorledes vi fortsat er i stand til at hente mere og mere olie og naturgas op af Nordsøen. Tilvæksten er en kombination af nye fund og ikke mindst forbedret teknologi til at hente de kendte forekomster op.

Vi kan med stolthed konstatere, at et dansk selskab igennem sit medejerskab af DUC er med helt fremme i anvendelsen af nye indvindings-teknologier. De er faktisk så langt fremme, at det kniber for os politikere at følge med i de avancerede udbygningsplaner, som selskabet søgte om for snart et år siden. Vores forskellige opfattelse med hensyn til godkendelse af denne ansøgning kostede som bekendt staten, DONG, mange penge og samfundet tabte arbejdspladser.

Men det er nu historie, og jeg skal ikke yderligere kommentere den set fra Venstres synspunkt utilfredsstillende løsning på denne sag, men udtrykke håbet om, at vi alle her i Folketinget efter bedste evne forsøger at leve op til de krav, Nordsøens entreprenører stiller til os, og samtidig sørger for, at de krav, vi stiller, afspejler det marked og den risiko, disse selskaber løber. Tak.

Riishøj (SF):

En hel del emner fra energiredegørelsen har vi fået grundigt gennemdiskuteret under den forrige debat. Jeg vil derfor holde mig mest til afsnittet omkring internationalisering, som af gode grunde fylder meget i ministerens redegørelse.

Der er her flere vinkler. Der er dels EF-vinklen, der er hensynet til udviklingslandene, der er hensynet til de østeuropæiske lande, de nye demokratier, og der er hele spørgsmålet omkring Riokonferencen og i den forbindelse spørgsmålet om FN's og internationale organisationers fremtidige rolle. Det er jo et fantastisk spændende emne her i månederne op til Riokonferencen, som truer med at kunne blive den helt, helt store internationale fiasko.